

NEL VERWER IS MET PENSIOEN

Nel Verwer is niet weg te denken binnen Stichting NiKo. Maar de tijd is aangebroken dat wij toch afscheid hebben moeten nemen van haar. Om die reden hebben wij Nel geïnterviewd.

Je gaat met pensioen Nel, maar wij zijn erg benieuwd wat jij in je werkende leven allemaal hebt gedaan...

"Ik ben op mijn 16e begonnen in Schoorl. Daar werkte en leerde ik voor bejaardenverzorgende en woonde ik intern. Na 8 jaar ben ik een jaar naar Zwitserland gegaan en heb ik in een klein verzorgingshuis gewerkt. Een mooie ervaring!" Eenmaal terug in Nederland is Nel via een verzorgingshuis in Beverwijk in maart 1985 begonnen in De Kooimeer op de 5e woonlaag.

Je hebt 33 jaar bij De Kooimeer en later bij Stichting NiKo en het Wijkleerbedrijf gewerkt. Hoe ben je zo van het ene in het andere gerold?

"Ik heb de studie Sociale Dienstverlening gedaan en daarna HBO Maatschappelijk Werk in Amsterdam, beiden naast mijn werk. Na 7 jaar wilde ik graag van baan veranderen richting maatschappelijk werk in de gezond-

heidszorg, maar het bleek nog niet zo makkelijk om daar tussen te komen."

"Ik ben toen stap voor stap leerlingen gaan begeleiden op de werkvloer, ik startte met 8 uur en dat groeide uit naar 32 uur."

Na de fusie tussen De Kooimeer en De Nieuwpoort is Nel opleidingsfunctionaris geworden bij Stichting NiKo, deze functie bekleedde zij samen met Petra Bieshaar.

Kun je nog wat meer vertellen over het Wijkleerbedrijf?

"Het Wijkleerbedrijf is door Calibris georganiseerd en ik heb de ontwikkelingen in het land nauwgezet gevolgd en al vroeg laten weten dat ik, als er in Alkmaar een zou worden opgezet, daar ook aan mee wilde werken." Het Wijkleerbedrijf Alkmaar-Zuid is opgezet met heel veel passie en plezier. Nel heeft dit bijna 5 jaar gedaan. Ze is er enorm trots op dat zij als praktijkopleider zoveel mensen aan een diploma heeft kunnen helpen.

Heb je nog tips voor Stichting NiKo?

"Ik vind het ontzettend belangrijk dat jullie aandacht blijven besteden aan het welzijn van de zorgvragers. En ook dat er bij nieuw personeel niet alleen naar diploma's wordt gekeken, maar of mensen het hart op de goede plek hebben."

Nu ga je met pensioen! Wat een verandering. Heb je al een idee wat je met al die vrije tijd gaat doen?

"Ik ga eerst even helemaal niks doen en tijd doorbrengen met mijn familie. En ik ga eens rustig kijken wat ik nog wil gaan doen. Misschien iets met jongeren, maar in ieder geval iets heel anders dan wat ik altijd al heb gedaan."

Nel, hartstikke bedankt voor alles en wij wensen je alle goeds! Geniet lekker van je welverdiende pensioen.

ACTIVITEITEN

8 OKTOBER ALKMAARS ONTZET

Op maandag 8 oktober wordt De Nieuwpoort tijdens de koffie bezocht door afgevaardigden van de 8 October vereniging.

Alle locaties worden getrakteerd op gebak!

In De Nieuwpoort gaan we door met het feest en is er om 14.30 uur een optreden van Ab Lakeman in de Orangerie.

VERKOOP H&A MODE

Op maandag 15 oktober komt H&A mode naar De Kooimeer. Iedereen is van harte welkom vanaf 14.30 uur in de recreatiezaal.

OPTREDEN HARALD

Maandag 22 oktober zal Harald optreden in De Kooimeer. Het programma is geheel gewijd aan Sonneveld & Toon. Dus zeer herkenbare muziek! Aanvang 14.30 in de recreatiezaal.

OPTREDEN VITA NOVA

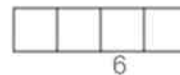
Op zaterdag 27 oktober zal Vita Nova optreden in De Nieuwpoort.

Deze accordeonvereniging is niet meer weg te denken binnen Stichting NiKo! Aanvang 14.30 uur in de Orangerie.

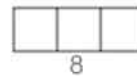

WOORDPUZZEL

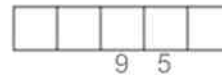
DOHN

TKA

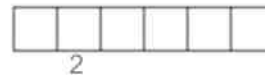
LOGVE

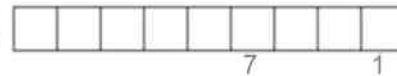
KOIJNN

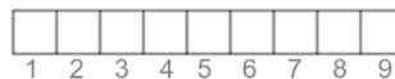
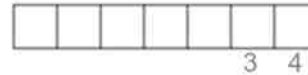
NISVES

HAIPDCSLD

SARMEHT

GEDICHT

De wereld werd geschapen in 10 dagen,
zo werd ons lang geleden verteld.
Nu rijzen mij elke dag weer vragen.
Waarom is het met haar zo slecht gesteld?

Twee mensen werden op dees aardbol neergevlid...
Het elkander lief, zo ook op de aarde!
Vermenigvuldig u en ijver met d'uw gegeven tijd.
Laat natuur en mens in hun eigen waarde!

Vermenigvuldigen, dat hebben zij gedaan.
Gebruikten onze geest en kracht,
maar liefde en respect, doen wij nog daaraan
of hebben wij alleen nog maar eigendunk en macht?

Opvoeden in liefde en geduld van ons gezin.
Respect voor andermans eigendom en zaken.
Niet uit zijn op hebzucht en gewin...
Het milieu en levende have met goede wil bewaken.

Mensen laten we toch met ons allen werken
aan een leefbare en schone aardbol.
Onze kinderen en kleinkinderen zullen dankbaar merken,
het "leven" heeft zin, al wordt het hier "boordevol"!

Tineco van Rosmalen-de Lang / Locatie De Nieuwpoort

SUCCESVOL DAGJE UIT

Op weg naar de Alkmaarse Kermis, reden in de rolstoel, dertien enthousiaste zorgvragers, op een mooie vrijdag in augustus. Voortgeduwd door de NiKo jonge en sterke zorgverleners. Soms hobbelen vanwege de ongelijke trottoirs.

Na een flinke wandeling was het heerlijk ontspannen in de Poffertjeskraam op de kermis. Lekkere koffie of thee en een grote portie poffertjes vonden gretig aftrek. Niet alleen scheen de zon, maar de muziek en de gezelligheid brachten de opgewekte stemming er spoedig nog meer in.

Zo zelfs dat de de tegenoverstaande botsautootjesstand de

aandacht trok van een 88-jarige zorgvrager. Zij wilde persé botsen ehrr rijden. Nee, geen ongelukken! Maar wel een blije dame na afloop, dankzij de onvolprezen hulp van de zorgverleners.

Daarna was het sightseeing, bewonderend staren naar vliegende, draaiende, rondtollende en zwevende attracties.

Ook de snoeptent werd aangedaan, lange tijd want het was zo moeilijk een keuze te maken uit al dat lekkers. Wat was ook de hijskraan met alle soorten knuffels een uitdaging. Niet om bij weg te slaan...

Uren waren omgevlogen en de thuisreis brak aan, na enig gezocht of wij er allemaal nog waren in deze uitgestrekte omgeving van tenten en flikkerende lichten en kakafonie van geluiden.

Vreemd genoeg leek de thuisreis sneller dan de heenreis. Wat een power van onze begeleiders, chapeau.

Nieuwpoort, dank voor dit uitstapje, voor die overheerlijke poffertjes, voor de vrijheid van een dagje kermis, voor alle helpers en zij die op deze prachtige ideeën komen.

Heel veel dank van ons allen.

Een zorgvrager / Locatie De Nieuwpoort

KROONAPPARTEMENTEN

Voor de Kroonappartementen moest voor de keukens een en ander worden uitgezocht. Een groepje zorgvragers uit De Kooimeer, waaronder ons redactielid Tom Koopman, heeft zich gebogen over een geselecteerd aantal stalen. Op de foto ziet u waar de keuze op is gevallen: het aanrechtblad (gespikkeld), de voorkant van de keukenkasten (grijs) en de grepen voor de kastdeuren van de keukens.

ME-TOO ANNO 1948

Halverwege de brede, houten trap die naar onze gemeenschappelijke kamer leidt, houdt mijn "slapie", Ton Schilling onverwachts halt. Hij legt een vinger op zijn lippen en wijst op de openstaande kamerdeur waarachter ik Susitu, onze baboe, ontwaart. Ze zit gehurkt op de vloer en is zo te zien goed en wel begonnen met de wekelijkse schoonmaakbeurt van onze kamer.

Maar er is iets vreemds met haar aan de hand. Ze ziet er even levenloos uit als een bronzen pilaarheilige. Haar gezicht is uitdrukkingloos. Haar ogen staren nietsziend in de verte. Zo kennen wij Susitu niet! Wat Ton en mij echter bepaald bezorgd maakt is de pijnlijke grimas die zich om de paar seconden op haar gezicht aftekent. In combinatie met het roerloze lichaam en het strakke gezicht hebben de geregelde stuip trekkingen iets beangstigends. Het zouden voor hetzelfde geld de stuipen van een stervende kunnen zijn. Maar dan geeft Ton mij een por in mijn lendenen en fluistert: "Wat ik je brom, Kees Koeienreet is op het oorlogspad!"

De ongewone naam behoort aan de aap die ik een maand geleden op verzoek van een non uit de dakgoot van een meisjesschool heb gehaald, waar hij tijdens het speelkwartier obscene gebaren naar de leerlingen zat te maken.

Ton en ik introduceerden de aap als huisdier bij de Dienst voor Legercontacten, waar wij werkten. Een riem om zijn middel en een paar meter montagedraad hielden hem bij de kwetsbare plekken in onze kamer vandaan.

Helaas had Susitu, onze baboe, evenals de meeste Javaanse vrouwen, een hekel aan primaten. Als de aap in haar buurt kwam begon ze steevast te gillen van angst. Dat maakte de aap natuurlijk nerveus, hetgeen hij uitte met wilde sprongen en schelle kreten. Susitu reageerde daar navenant op.

Gelukkig beheerste Ton voldoende Maleis om de baboe in haar eigen taal te kunnen uitleggen dat wat zij als pogingen tot verkrachting door een aap beschouwde, in werkelijkheid ontroerende uitingen van dierlijke behoefte aan liefde waren. "Zelfs als meneer Koeienreet op je schoot klimt of aan je oren trekt, moet je geen vin verroeren", legde Ton uit, "Na een poosje gaat-ie zich vervelen en smeert-ie hem, zodat je ongestoord je werk kunt voortzetten."

Het ontbrak Susitu niet aan goede wil. Ze beloofde Ton's advies op te volgen.

Maar wie schetst onze verbazing toen we onze baboe met een gedeeltelijk opgerolde sarong gehurkt op de kamervloer zagen zitten, terwijl de aap met zijn achterwerk op haar slippers zat, vanwaar hij met korte tussenpozen de haartjes uit Susitu's kaneelbruine kuiten trok. Op die momenten verloor ze telkens heel kort de beheersing over haar gezichtsspieren en werd de pijnlijke grimas zichtbaar. Maar voor het overige onderging ze Koeienreets aanwezigheid in een soort trance waaruit ze pas ontwaakte toen ik de aap van de snoepafel had verwijderd. Hoe liep het samenlevingsexperiment van een aap en jullie tweeën af? Zult u willen weten.

Wel, Kees bleek in een militaire organisatie niet te handhaven. Hij heeft de rest van zijn leven dan ook in de dierentuin van Djakarta gesleten.

Tom Koopman

De redactie van de Meerpoort bestaat uit:
Tom Koopman, locatie De Kooimeer
Cynthia Giezenberg
Julie Maria
Secretariaat locatie De Nieuwpoort

OPLOSSING PUZZEL: DIERENDAG